

«Volem arribar als 20.000 exemplars»

«Punt Diari» ha complert deu anys i enceta una nova etapa, estrenant disseny i redacció. Enric Matarrodonà, director d'aquest mitjà, després de 2 anys i mig deixa el càrrec l'1 de maig per passar a dirigir l'àrea d'expansió: un nou departament encaminat a afrontar els projectes que l'empresa editora vol posar en marxa en la nova etapa.

Jordi Arbonès

Punt Diari ha celebrat el desè aniversari d'una manera espectacular: l'edició d'un diari que pesava gairebé un quilo, un sopar fastuós al Teatre Municipal de Girona, accions teatrals, pirotècnia, ball fins a la matinada, dos llibres de regal, i la crema d'una falla. ¿Com se us va acudir la idea de la falla?

—La falla representava els errors del diari, i cremar-la era un xic com una purificació. Vam triar una falla perquè simbolitzava, també, la unió entre dues bandes dels Països Catalans. Ens la va fer un mestre valencià, Josep Devís. I, quant a l'edició especial del diari, en vam tirar 20.000 exemplars i a primera hora de la tarda ja s'havia exhaurit.

—El Punt Diari comença una nova etapa i un nou disseny. ¿En què consisteixen aquests canvis?

—Comencem per reduir la paraula *Diari* a la capçalera, ja que popularment ha guanyat la paraula *Punt*; hem incorporat la lletra Time, que li dona un aire de consolidació, ja que és la que utilitzen pràcticament tots els diaris. I també a la capçalera hem tret els noms de les comarques i hem posat els quatre principis bàsics en què es mou el diari: Independent, català, comarcal i democràtic.

—També s'ha informatitzat el diari i s'ha fet una nova redacció...

—S'ha arribat a això perquè el *Punt* s'ha fet gran, va començar amb 3.000 exemplars, 25 persones treballant-hi i uns 12 milions de pressupost. Actualment hi treballen unes 170 persones i el volum de diners que mou supera els 700 milions.

—Diuen que és un diari d'aficionats. (Jaume Fabre-Punt Diari, 24-2-89).

—Home, això és fàcil de saber; s'hauria de comparar el nivell de sous de *Punt* amb qualsevol altre diari de Catalunya. En aquests moments, per a qualsevol persona que va a treballar a Barcelona el fet d'haver treballat al *Punt* és una carta de presentació important. A més, tenim un nombre important d'estudiants de la Universitat de Barcelona, de Navarra, que vénen a fer pràctiques. M'agradaria saber

CLAUDI VALENTI

«En aquests moments, el fet d'haver treballat al 'Punt' és una carta de presentació important».

quants diaris a Barcelona en tenen la mateixa quantitat, proporcionalment parlant. Al *Punt*, la gent que té càrrecs ha començat des de baix, com jo mateix.

—Ara que deixes la direcció del diari, ¿quin creus que ha estat el moment més crític durant el temps que l'has estat dirigint?

—Va ser l'enfrontament directe amb el governador civil, Pere Navarro, que va desqualificar públicament la feina periodística d'investigació del *Punt*. Va ser un moment difícil, ja que el governador civil considerava que hi havia algun tema del qual no s'havia de parlar. Vam passar una temporada que, curiosament, no coincidíem en cap acte. Més tard, però, tot es va solucionar.

—¿Com funciona actualment el setmanari Punt Diari de la Catalunya Nord?

—Això és una travessia del desert llarguíssima, en tirem uns 3.000. És completament deficitari; és una aventura. Dos anys és poc temps per a fer-ne una valoració. Penso, però, que acabarà funcionant i que complirem l'objectiu de crear una petita escola de periodisme. De moment, es van complint els terminis; esperem que en cinc anys es pugui arribar als 5.000 exemplars.

—¿Quin és el futur del Punt Diari?

—La fita és arribar als 20.000 exem-

plars diaris i crear una empresa editora que editi diferents productes en català. Arribar a la xifra dels 20.000 vol dir entrar ens uns circuits publicitaris als quals en aquests moments no podem accedir.

—¿Per què no acaba de funcionar la premsa en català?

—El problema bàsic és que no s'ha trobat, a nivell de Catalunya, un empresari que estigui disposat a gastar-s'hi molts diners per contractar els millors professionals i els millors corresponents: una empresa que cregui en el producte. Mira, funcionen els que tenen un criteri empresarial al darrere, com el *Nou Nou*, *Regió 7*, o el mateix *Punt*. Jo penso que la gran oportunitat perduda en aquest país, que potser ha beneficiat el *Punt*, era l'*Avui*. L'oportunitat de fer un diari potent, la tenia l'*Avui*, perquè no s'ha vist mai que un diari, de sortida, tingui tants subscriptors. Inicialment podien vendre de 20.000 a 25.000 exemplars, era un moment dolç per a la premsa. Ara, el director de l'*Avui*, ja surt marcat d'entrada, com Santiago Ramentol, que l'obliguen a fer una declaració de principis. I poden dir el que vulguin, fins i tot la Bíblia en vers, però les ànsies de control per part de grups polítics i la poca mentalitat d'empresa el van enfonsar. Aquest és el mal de la premsa en català. □